

Exposició: 2008 ART XINÉS. TINTA I PAPER CONTEMPORANIS

IVAM Institut Valencià d'Art Modern

29 juliol - 31 agost 2008

Organitza: Institut Valencià d'Art Modern

Comissari: Yang Jianzhong

Patrocina:

L'exposició forma part del conveni subscrit entre l'IVAM i la Shanghai International Culture Association, gràcies al qual l'any passat es va presentar en les sales de l'IVAM la pintura contemporània realitzada per artistes xinesos. La mostra actual és una selecció de 30 obres de cinc artistes –Yang Zhengxin, Chen Jialing, Zhang Guiming, Dai Mingde, Lu Fusheng– que, formats en el llenguatge tradicional de l'escola de Xangai, han evolucionat cap a noves formes d'expressió. En tots ells l'estètica i esperit xinès s'ha constituït com l'element generador de la transformació del seu llenguatge. Per exemple, els colors de Zhang Guiming deriven de les màscares de l'Òpera de Pequín, Chen Jialing ha passat la seua vida investigant sobre el paper i com este absorbia la tinta, Dai Mingde partix cap a l'abstracció a través de la cal·ligrafia xinesa, Lu Fusheng simplifica els símbols i els senyals del paisatge per a expressar el silenci i l'essència de la vida i, finalment, Yang Zhengxin inicia la seua renovació a través de l'estudi de l'art natiu australià. El catàleg de l'exposició conté textos de Chen Xiejun, director del Shanghai Museum, Lang Shaojun, Pan Gonkai, Wang Chong, Dong Lu, Pan Yuechang, Pen Lai, i una selecció de textos breus de Zhang Ping, Xie Chunyan, Zhang Piecheng i Fan Jinyuan.

Els dibuixos amb tinta xinesa i les aiguades ocupen un lloc destacat en el món de la pintura. Tal vegada la tinta xinesa i l'aiguada tradicional semblen ser massa estàtiques i aïllades si les comparem amb la pintura a l'oli occidental. Així i tot, en estos moments, el món de la tinta i l'aigua és objecte de continus elogis i polèmiques.

Chen Jialing, Zhang Guiming, Yang Zhengxin, Dai Mingde i Lu Fusheng són cinc mestres moderns de la tinta i l'aigua residents a Xangai. Les seues obres es mostren

distants respecte a la tradició, ja que les pinzellades i les distribucions que evocaven els valors tradicionals ara són desconstruïdes i reinterpretades des d'una perspectiva totalment nova, són obres que s'inspiren en formes artístiques modernes.

Els cinc artistes d'esta exposició han seguit el mateix procés d'aprendre dels antics èxits per a canviar. Utilitzen les mateixes eines dels seus avantpassats (el pinzell, la tinta, el paper o la barra de tinta), però aborden la cultura estètica amb idees, mètodes i tècniques totalment diferents.

Chen Jialing va dir una vegada en una entrevista: "No importa si beus de la tradició o si sorgixes de la tradició, el procés és intens i dur. El teu pitjor enemic ets tu mateix, perquè has de vèncer la manera de pensar que es va implantar en l'educació del passat, abandonar les tècniques habituals i experimentar repetidament abans que la llum de l'èxit t'il·lumine."

La innovació de Zhang Guiming radica en la ruptura de la tradició des de la distorsió i la decoració d'elements clàssics a la reconstrucció d'un nou esquema, en el qual simplifica i assenjala les idees abstractes de la pintura per mitjà de colors brillants.

Yang Zhengxin mostra en les seues pintures, majestuoses i místiques, de fortes i audaces pinzellades, la seua força explosiva i un atzar enlluernador. Davall la premissa de mantindre l'essència de la pintura tradicional xinesa de tinta i aigua, partix de les tècniques occidentals i dels encants tradicionals per a arribar a la modernitat.

Per la seua part, Dai Mingde, amb la pictografia de caràcter xinès com a base i l'abstracció de l'art com a eix, desplega en les seues obres una pintura cal·ligràfica. La pintura cal·ligràfica hereta i és portadora de la tradició de la pintura i la cal·ligrafia xineses, així com de la tendència artística xinesa per crear un nou paradigma. La pintura de Dai Mingde és el resultat de la combinació de l'art tradicional de la tinta i l'aigua amb els estils occidentals moderns.

Lu Fusheng deixa vore en les seues obres una meditació intel·lectual moderna i una recerca d'una ontologia històrica i vital. El llenguatge i les figures que representa en els seus quadros és l'expressió espontània de l'educació, la tolerància i els gustos de l'artista.

Si ens recreem davant de les obres d'estos cinc artistes, podem sentir clarament el seu procés de meditació i ascens cap a la perfecció, un procés de refinament artístic a llarg termini, d'àrdua i complicada lluita, des de les més pures i senzilles escenes. No es tracta només d'una acumulació de sensibilitat amb la tinta i el pinzell o de destresa amb els llenguatges figuratius, sinó també de la transcendència de l'esperit i la ment.

L'art de la tinta i l'aigua ha sigut una de les contribucions de la cultura xinesa al món, i també una característica de la civilització oriental. Hui, s'ha endinsat en el món de l'art, la qual cosa contribuïx a la llibertat i el renaixement de la tinta i el pinzell que eleva la història i la cultura mil·lenàries a un nivell superior. Pertany a la nació xinesa, però també ha pertangut al món, i a tots els sers humans.